

Graščina Mlinarjev Janez je bila po drugi svetovni vojni del taborišča Teharje. V dokumentarni oddaji Dosje: Pogrešani so priče povedale, da so tja med drugim vozili Celjane slovenske in nemške narodnosti.

Vse pomembne in odločilne zgodbe se zagotovo ne pletejo le v prestolnici, kar dokazuje omrežje celjskih pomembnežev, v katerem izstopata Aleksander Jančar - Aco in njegova mama Ana Jančar. Z nepremičninskimi posli in predvsem z izvrstnimi informacijami sta zaslužila milijone, Aleksander Jančar pa se je z njimi zavihtel celo na lestvico najbogatejših Slovencev.

Da jima godi življenje na veliki nogi, dokazujeja ne le s prenovo dvorca Mlinarjev Janez, ki je še dandanes zaznamovan z žrtvami teharskega taborišča, objekt pa je uvrščen med pomembne dele tega taborišča, temveč tudi z odmevnimi zabavami za prijatelje.

Poslovni svet Aleksandra Jančarja je tudi danes povezan z njegovo mamo Ano Jančar, čeprav sam zatrjuje, da ni tako. V telefonskem pogovoru, izgovoril se je, da trenutno nima časa za srečanje z nami zaradi številnih poslovnih obveznosti, nam je dejal, da njegova mama ne sodeluje pri poslovnih odločitvah, poleg tega je že upokojena. Poudaril je, da uživa več kot zaslužno pokojnino.

Nepremičninski posli Ane Jančar - Ikebane

Da so dejstva vendarle drugačna, so nam potrdili naši sogovorniki, vsi pa so nas opozorili predvsem na zanimive podjetniške začetke Ane Jančar. Izvedeli smo, da naj bi se v mladosti zaposlila v Švici, kjer je delala v gostinstvu, nato je v Beogradu živela s prvim možem, očetom Aleksandra Jančarja. Ko se je vrnila v Slovenijo, se je najprej zaposlila v Zlatarni Celje, nato pa je v središču mesta, v Gosposki ulici (nekdanji Zidanškovi) odprla cvetličarno. Postala je znana po aranžmajih iz suhega cvetja, zato je dobila vzdevek Ikebane. Obenem se je začela ukvarjati s prodajo starin, ki naj bi jih dobila s celotnega območja nekdanje Jugoslavije; pri sklepanju kupcij je menda bila izjemno uspešna.

Že sredi osemdesetih let se je ukvarjala s prodajo in nakupom nepremičnin. Ker so imele z njo pri prodaji ali zamenjavi slabe izkušnje predvsem starejše samske ženske, se je Ana Jančar znašla na prvih straneh tedanjega najbolj branega Celjskega

tednika. Starejšim Celjanom, med katerimi je tudi naš sogovornik Janez Črnež, upokojeni veterinar, ki je Ano Jančar osebno poznal, saj je celo zdravil njenega psa, je vse do danes ostala v spominu starejša ženska, ki je takrat živela v hiši, Ana Jančar pa ji je v zameno ponujala stanovanje v Celju, dane obljube pa naj ne bi izpolnila. Žadeva je prišla celo na sodišče v Celju, a se je Jančarjeva tudi po sodnem razpletu še naprej ukvarjala z nepremičninskimi posli. Ker je bila dovolj premožna, naj bi najprej denarno pomagala drugemu možu Jožetu Guzelju, nekdanjemu uredniku Kmečkega glasa v Ljubljani, ki se je preselil v Celje. Po redni zaposlitvi mu je Ana kupila cvetličarno v Dolu pri Hrastniku, kjer naj bi osebno prodajal cvetje, obenem je za plačilo urejal vrtove hiš. Kot nam je povedal Janez Črnež, je Jančarjeva možu kupila tudi posestvo na Kopitniku, kjer sta nato imela ovce in konje, po njegovi nenadni smrti pa je posestvo prodala.

Poslovni začetki Aleksandra Jančarja

Tako kot možu je finančno pomagala sinu Aleksandru Jančarju. Ta naj bi se sprva ukvarjal s prodajo avtomobilov; da jih ima zelo rad, dokazuje tudi njegov muzej starih mercedesov na njegovem posestvu Mlinarjev Janez, v svojem voznem parku pa ima poleg novejšega mercedesa po naših informacijah tudi hammerja in ferrarija. Ljubiteljica dobrih avtomobilov je tudi njegova mama, ki je v Celju slovela tudi po rdečem mercedesu; ohranila ga je vse do današnjih dni, z njim pa naj bi se pripeljala na odprtje prenovljenega hotela Evropa. Prav takrat, ko se je Aleksander ukvarjal z avtomobili, naj bi se spoznal tudi z Zlatkom Žoherjem, ta pa z Matjažem Podmiljšakom, čigar oče Jože Podmiljšak ima znani Renault Servis v Levcu.

Celjanom sta bili obe imeni zelo dobro znani, širša slovenska javnost pa je zanj izvedela šele po njuni tragični smrti, ki sta

Aleksander Jančar nam je namesto obljubljenih odgovorov na zastavljena vprašanja dal vedeti, da bo zaradi morebitnega razširjanja netočnosti ali izkrivljanja dejstev prisiljen uporabiti vsa pravna sredstva. Obenem nas je na koncu sporočila pri-
srčno pozdravil.

FOTO: GREGOR KAVIČ

Tekst: Biserka Karneža Cerjak Foto: Primož Lavre
biserka.karneza.cerjak@revija-reporter.si

Zgodba

celjskega mogotca

Celjski nepremičninar Aleksander Jančar - Aco se je sprva ukvarjal s prodajo avtomobilov.

Ekstravagantna Ana Jančar - Ikebana, mama Aleksandra Jančarja, je v Celju najprej odprla cvetličarno, obenem se je začela ukvarjati s starinami, že sredi osemdesetih let pa je prišla na prve strani časopisa Celjski tednik zaradi nepremičninskih kupčij.

Doge varujejo posestvo Mlinarjevega Janeza.

Aleksander Jančar ima privezano jahto v portoroški marini. Poimenovana je po Jančarjevem sinu Maksimilijanu.

vse do danes ostali nepojasneni; kot je bilo zapisano v medijih, je bil Žoher, ki je bil celjski policiji znan kot osumljenec za goljufije z avtomobili, decembra 2003 ustreljen pred hotelom v Remetinski ulici v Zagrebu. Ob njegovi smrti so hrvaški mediji poročali, da naj bi šlo za mafijski obračun. Le dva meseca kasneje so v Brilejevi ulici našli ustreljenega še Matjaža Podmiljšaka, policija pa ni niti povedala, ali sta umora povezana, čeprav so vsi vedeli, da sta se Žoher in Podmiljšak poznala in da sta bila oba osumljena goljufij pri poslih z avtomobili.

Jančarja smo seveda želeli povprašati, kakšni so bili njegovi poslovni začetki, vendar na posamezna vprašanja, ki smo jih poslali po telefonskem dogovoru, ni želel odgovoriti. »Glavnina vaših vprašanj se nanaša na vsakdanje opravljanje naših poslovnih dejavnosti, ki jih opravljamo v skladu z dobrimi poslovnimi običaji in pozitivno zakonodajo, ne glede na časovno obdobje njihove aktualnosti. Ne moremo jih javno razkrivati, saj gre za informacije, ki so izrazito poslovnega in v enem delu oziroma zasebnega značaja,« je zapisal v odgovoru ter dodal, da bi njihovo razkritje lahko bistveno vplivalo na tržni položaj njihove dejavnosti: »Poleg tega pa poslovnih podatkov, vezanih na naše partnerje, ni mogoče razkrivati brez njihovega izrecnega pisnega dovoljenja.« Zapisal je tudi, da povsem osebnega odnosa do stvari, o katerih smo ga spraševali, ne more razkrivati, saj naj bi »posegal v najintimnejši odnos do življenjskega okolja in vrednot, ki me opredeljujejo kot državljan.«

Jančar je tudi pojasnil, da so doslej javno objavljena dejstva, povezana z njegovim delovanjem, ostala nespremenjena, razen v tistih delih, kjer so jih avtorji morali eventuelno korigirati zaradi netočnih podatkov ali nepreverjenih domnev. »Česa novega o našem delovanju, preteklih projektih, zdajšnjih načrtih in drugih področjih poslovnega udejstvovan-

Lastnik hotela Evropa je podjetje Eurotas, d. o. o., kot družbenica pa je vpisana Ana Jančar.

ja, nimam dodati. Bom pa za eventuelno razširjanje kakršnihkoli netočnosti ali drugih oblik izkrivljanja dejstev, prisiljen uporabiti vsa razpoložljiva pravna sredstva za zaščito mojih poslovnih interesov, vključno s celotnim nadomestilom za morebitno materialno škodo in osebno integriteto sebe, družine in poslovnih partnerjev.«

Kdo je lastnik hotela Evropa?

Kasneje se je tudi Aleksander Jančar tako kot njegova mama ukvarjal z nepremičninami, njune na novo zgrajene stavbe pa naj bi Celjani prepoznali celo po barvah; stavbe Aleksandra Jančarja naj bi bile modre, stavbe Ane Jančar pa roza. Zadnjih v Celju skoraj ni več mogoče opaziti, je pa še vedno precej stavb z modrimi fasadami. Poleg podjetja Maksimilijan, katerega lastništvo še najbolj povezujejo z Aleksandrom Jančarjem, so z njim povezana tudi številna druga podjetja. Med njimi izstopa Eurotas, d. o. o., ki ima v lasti znameniti celjski hotel Evropa; direktor podjetja je Zvone Podkoritnik. V lasti podjetja so še špagetarija in picerija Koper, nekdanja najbolj znana celjska pivnica Koper ter

obnovljeni lokal Vrtnica. Ta je v neposredni bližini stavbe Maksimilijan, v kateri so prav tako prenovili nekdanji gostinski lokal Sabroso.

Zanimivo je, da je Eurotas, d. o. o., gostinstvo in storitve imel najprej sedež na Celovski cesti 124 v Ljubljani. Njegov formalni ustanovitelj je bil Christian Kovač, ki je bil kot družbenik izbrisan 16. decembra lani; njegovo ime je bilo pred leti povezano z odmevnim nakupom delnic Cestisa. Kot je razvidno iz Poslovnega registra Slovenije je kot edini družbenik podjetja Eurotas, katerega sedež je bil prenesen na Krekov trg 4 v Celju, vpisana Ana Jančar, stanujoča na Teharjah 9, ki je vstopila kot družbenica 3. aprila 2009 in bila kot družbenica vpisana 16. decembra lani, ko je bil izbrisan Christian Kovač. Jančar pri podjetju Eurotas ni naveden kot družbenik, temveč kot posojilodajalec in zastavni upnik. Oseba za zastopanje je Janez Podkoritnik.

Z imenom Aleksandra Jančarja je bilo povezano tudi podjetje Eurocomp. Bil je eden izmed njegovih ustanoviteljev, a naj bi izstopil leta 2004. Podobno je bilo tudi v primeru Avioprojekta, iz katerega je iz-

V neposredni bližini blokov, v katere je investiral Aleksander Jančar, je bil vrtec, a je bil porušen pred dvema letoma. Prostor je očitno pripravljen za novo gradnjo.

Jančar je bil glavni investitor blokov v Drapšinovi ulici.

Poslovni prostori Aleksandra Jančarja so v zgornjem, zastekljenem delu stavbe Maksimilijan.

V Maksimilijanu imata najete prostore vrhovno in okrožno državno tožilstvo.

Od gostišča Zamorc, kjer je bila v 19. stoletju Narodna čitalnica, je ostala le spominska tabla. Na njenem mestu zdaj stoji stavba Maksimilijan.

V zgornjih delih stavbe Maksimilijan, katere lastnik je Aleksander Jančar, ima v najemu poslovne prostore tudi vrhovno in okrožno tožilstvo.

V nekdanji cvetličarni Ane Jančar - Ikebane ima svoj prodajni salon modna kreatorka Jolanda Thaler.

stopil kot družbenik decembra lani; prav to podjetje je dobilo za tridesetih let v najem parkirišče z 225 parkirišči med upravno stavbo in jeseniško bolnišnico. Sicer je Aleksander Jančar predstavljen predvsem kot lastnik podjetja Maksimilijan, upravljanje z nepremičninami, d. o. o., na Ljubljanski cesti 5 v Celju.

Zbogom Zamorc, pozdravljeni tožilci

Poleg tega, da je gradil, kupoval in prodajal nepremičnine, so v občini mnoge starejše stavbe podrli, tam pa je nato zrasla nova nepremičnina. Tako je s poslovno stavbo Maksimilijan, ki danes stoji na kraju, kjer je še leta 2002 bilo znano staro gostišče Zamorc, kot se je imenovalo že v 19. stoletju, v delu njegovih sob pa je bila takrat celo prva narodna čitalnica v Celju (1862–1963). Kljub tako bogati kulturni zgodovini stavbe, gostišče Ojstrica oziroma Zamorc je bilo pred podrtjem zelo dobro obiskano in priljubljeno med mladimi, ga mestni svetniki niso razglasili za kulturni spomenik. S tem so dovolili podiranje.

Ko je zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine dal soglasje za to, da se stara stavba lahko podre, če se zgradi nadomestni objekt, je hišo kupil Aleksander Jančar. Takrat je obljubil, da bodo s posebnim občutkom oblikovali podoben gostinskega lokala v novih prostorih ter tako gostom pričarali občutek, kot da sedijo pred nekdanjo stavbo. V tem leporečju je bilo še to, da bo nova stavba na simbolni ravni nadaljevala tradicijo nekdanje gostilnice Pri Zamorcu. Takrat je Jančar celo dejal, »da bodo spoštovali, gojili in nadaljevali vrednost nekdanje stavbe, s čimer želijo pokazati svojo odgovornost do okolja, v katerem delujemo.« Dokaz za takratno sprenevedanje je pogled na današnjo stavbo Maksimilijan, kar so mnogi slutili že takrat, ko je bila gradnja zaupana arhitektu Nandu Korpniku, ki na Celjskem velja za glavnega arhitekta. To pomeni, da je pri celjskem županu Bojanu Šrotu in njegovih svetniških podpornikih tako dobro

Prijatelj Aleksandra Korošca, odvetnik Dušan Korošec, ima v središču Celja poslovno stavbo; v njenih spodnjih prostorih je lokal Puccini, kjer naj bi se Korošec srečeval z Aleksandrom Jančarjem.

zapisan kot Janez Koželj pri ljubljanskem županu Zoranu Jankoviču.

Nadvse zanimivo je, kdo ima danes najete prostore v Maksimilijanu. Poleg Aleksandra Jančarja, ki ima v spodnjem delu svoj velik lokal, v zgornjem steklenem delu pa poslovne prostore, so v zgornjih delih stavbe celo poslovni prostori vrhovnega in okrožnega tožilstva. Vodja okrožnega tožilstva je Ivan Žaberl, ki je obenem predsednik celjskega območnega odbora Združenja Sever. Nanj smo tudi naslovili vprašanje, ali je bila zoper Aleksandra Jančarja doslej vložena kakšna ovadba, vendar nam je pojasnil, da ne. Razlog za to vprašanje je bila predvsem vpletenost Aleksandra Jančarja oziroma njegovega nekdanjega podjetja Eurocomp v prodajo in nakup stavbe Kino Dom. Znano je, da je celjska občina julija 2003 od Jančarjevega Eurocompa kupila zgradbo Kino Dom za 263.000 evrov, torej trikrat višjo ceno od tržne (86.000 evrov), deset mesecev prej pa je njena družba prav Eurocompu večji del iste nepremičnine prodala za zgolj 56.000 evrov. V tej zadevi je Okrožno državno tožilstvo v Celju predhodno ovadbo zavrglo, s sklepom Vrhovnega državnega tožilstva RS v Ljubljani pa je bila nato zadeva dodeljena Okrožnemu državnemu tožilstvu v Krškem leta 2007.

Ker je bilo tožilstvo prepričano, da sta celjski župan Bojan Šrot kot njegova uslužbenka Monika Sečnik povzročila občini Celje škodo za 180.000 evrov, se je primer Kina Dom znašel na okrajnem sodišču, saj sta bila Šrot in Sečnikova obtožena kaznivnega dejanja nevestnega dela v službi pri nakupu stavbe Kino Dom. Marca lani sta bila oproščena, po pritožbi tožilca iz Okrožnega državnega tožilstva v Krškem pa je pa višje sodišče nato oprostilno sodbo sodnice Božene Tamše razveljavilo in kot so nas obvestili s tožilstva v Krškem, skoraj v celoti pritrtili pritožbi tožilca. Ponovnega sojenja ni bilo, Okrajno sodišče v Celju pa je postopek 18. septembra lani ustavilo, ker je kazenski pregon 17. julija absolutno zastaral. Kot so nas še obvestili s tožilstva v Krškem, je bil s tem postopek pravno močno končan, zaradi česar v konkretni zadevi ni več možno voditi kazenskega postopka.

Dvorec Mlinarjev Janez z grobiščem

Aleksander Jančar torej ne počne ničesar takega, kar bi vznemirjalo tožilce, po naših zadnjih informacijah ga pustijo na mi-

Janez Črnej, nekdanji predsednik vladne komisije za evidentiranje in označitev prikritih grobišč, je avtor knjige Grobišča na Štajerskem, v kateri je v poglavju o taborišču Teharje opisal pričevanje policista, ki je vedel, kaj vse se je po vojni dogajalo v graščini Mlinarjev Janez.

ru tudi policisti, četudi naj bi bilo ob poroki Dušana Korošca z Mašo Podkonjak v njegovem dvorcu Mlinarjev Janez na Teharjah (pred drugo svetovno vojno je bil znan kot Majdičeva graščina) tako bučno, da so se vznemirili tudi okoliški prebivalci; eden je celo poklical policijo, a seveda ni prišla. Dvorec Mlinarjev Janez, ki naj bi ga Aleksander Jančar kupil od Slovenskih železarn, na njem pa živi celotna družina (poleg žene Mojce in sina Aleksandra tudi mama Ana Jančar ter njena hči Viktorija iz drugega zakona), že iz preteklosti znan po zabavah in celo orgijah, o katerih smo lahko izvedeli tudi iz televizijske dokumentarne oddaje *Dosje: Pogrešani*. Po odhodu Nemcev, ki so se v njem zabavali med drugo svetovno vojno, o čemer je pričala bogato založena vinska klet, so se vanj po vojni naselili oficirji taborišča Teharje, ki je le nekaj sto metrov oddaljeno od dvorca Mlinarjev Janez.

Po pričevanju prič so se v njem izživljali nad ujetniki, zaprtimi v prostorih nekdanje vinske kleti. V zgornje prostore naj

Družbenik podjetja Eurotas, ki ima v lasti najbolj znani celjski hotel Evropa, v katerem se zbirajo celjski vplivneži, je Ana Jančar.

bi takrat teharski oficirji pripeljali dekleta iz tamkajšnjega taborišča, jih posiljevali in mučili, o tem pa je pričal tudi vrezan napis na lesenih vratih – *Težki trenutki mojega življenja*. Ta napis je lahko videl tudi Janez Črnej, ki je bil predsednik komisije po vojni prikritih grobišč. Nekoč ga je na njegovem domu celo obiskal Aleksander Jančar, ker je želel izvedeti za lokacijo grobišč na njegovem posestvu. Črnej je takrat obljubil, da bo postavil spomenik, grobišče pa bo dostopno javnosti. »Prišel je samo zato, da bi od mene izvedel, kje so pokopani,« danes razmišlja Črnej, ki se je leta 2003 želel javno odzvati na trditve Aleksandra Jančarja celjskemu novinarju Viliju Einspielerju, da na njegovem posestvu ni bilo povojnih pobojev, a mu pisma v Delu niso hoteli objaviti.

Takrat je Jančar trdil, da na območju Mlinarjevega Janeza ni grobišč, o čemer naj bi sklepal na podlagi sondiranja, ki ga je naročil takoj, ko je kupil zemljišče. Obenem je še trdil, da ni zasipal grobišč. Črnej pravi, da je Jančar v času, ko je njegovo posestvo obiskala vladna komisija za evidentiranje in označitev prikritih grobišč, ki ji je takrat še predsedoval Janez Črnej, že poskrbel za njihovo zakritje. Območje je prekopal, na njem pa posadil grmovnice. Tam, kjer naj bi bila nekoč razvpita vinska klet, naj bi bil po naših informacijah zgrajen heliodrom. Danes je tako posestvo povsem zakrito, komisiji pod vodstvom Jožeta Dežmana pa po Črnejevih besedah kljub prošnji ni dovolil sondiranja, četudi je v dokumentu o množičnih grobiščih navedeno, da so na območju Majdičeve graščine množično pobijali Celjane slovenske in nemške narodnosti, slovenske domobrance, hrvaške civiliste in vojake. Po ocenah naj bi jih bilo od štiri do pet tisoč. Kljub temu je posestvo povsem nedostopno javnosti; obdano je z visokim obzidjem s kovinskimi vrati, po njem pa se sprehajata dve veliki dogi.

To pa ni edino družinsko posestvo Aleksandra Jančarja. Kot smo izvedeli, naj bi se pravkar vrnil iz Miamija, kjer naj bi imel še eno družinsko posestvo. Med Celjani je znan tudi po jahti, ki jo ima v portoroški marini. Prav tja rada zahaja njegova pomembna sopotnica, mama Ana Jančar (v Portorožu naj bi imela stanovanje). Kako tudi ne, saj se je sinovo hitro pomnoženo imetje začelo kopičiti prav z njeno denarno pomočjo, pridobljeno z velikimi nepremičninskimi kupčijami. ■